

LINGO

języki nieobce

HISZPAŃSKI

Mów śmiało!
w podróży
w pracy
z przyjaciółmi

Rozmówki

z wymową
i słowniczkiem

wydawnictwo LINGO

Justyna Jannasz

HISZPAŃSKI

Rozmówki z wymową i słowniczkiem

Mów śmiało!

Konsultacja językowa: W.D. Juan

Wymowa: Julia Możdżyńska

LINGO
języki nieobce

Redaktor serii: Anna Laskowska

Redakcja i korekta: Paweł Pokora

Projekt okładki serii: Klara Pereptyś-Pająk

Projekt makiety: Studio 27, biuro@studio27.pl

Zdjęcie na okładce: © jorisvo / Fotolia.com

LINGO
języki nieobce

© Copyright by Wydawnictwo Lingo sp.j., Warszawa 2016

www.jezyki nieobce.pl

ISBN: 978-83-7892-175-2

ISBN wydania elektronicznego: 978-83-7892-485-2

Skład i łamanie: Klara Pereptyś-Pająk

Spis treści

Wstęp	4	8. Zakupy i usługi	101
Wymowa	5	9. Bank i pieniądze	115
1. Najważniejsze zwroty	8	10. Poczta i telefon	125
2. Podróż i zwiedzanie	17	11. Komputer i internet	137
3. Zakwaterowanie	33	12. Zdrowie i wypadki	145
4. Jedzenie	44	13. Tablice	158
5. Rozrywka i sport	62	14. Zarys gramatyki	182
6. Praca i biznes	76	15. Słowniczek polsko-hiszpański	190
7. Relacje międzyludzkie	90		

Mów śmiało!

Publikacja Wydawnictwa Lingo z serii „Mów śmiało!” ułatwi Ci porozumiewanie się w języku hiszpańskim w każdych okolicznościach. To praktyczne rozmówki z wymową w wygodnym dla użytkownika zapisie fonetycznym, dzięki którym bez trudu dogadasz się z rodowitymi Hiszpanami.

Każdy z dwunastu rozdziałów rozmówek dzieli się na trzy części.

- **Mów śmiało** – zawiera to, co najważniejsze w rozmówkach, czyli wybór najpotrzebniejszych zwrotów. Ułożone są one w porządku rzeczowym – wystarczy znaleźć ten, który pasuje do Twojej sytuacji i już wiesz, co powiedzieć.
- **Porozmawiaj** – to krótkie, z życia wzięte dialogi, ilustrujące przykładowe użycie zwrotów i wyrażeń zawartych w części „Mów śmiało”. Tak mówią współcześni Hiszpanie, bez obaw możesz po nich powtarzać.
- **Słówka** – to starannie wybrane, najczęściej używane i najważniejsze dla danego tematu słownictwo.

W **Tablicach** znajdziesz zestawienie najczęściej poszukiwanych słów i informacji. Dzięki nim szybko powiesz, jakiego koloru ubrania szukasz, podasz datę swojego przyjazdu, lub zrozumiesz napis informacyjny na wywieszce. **Zarys gramatyki** to z kolei błyskawiczna ściągą, potrzebna zwłaszcza gdy chcesz samodzielnie konstruować wypowiedzi w oparciu o materiał zgromadzony w rozmówkach. A do czego może się przydać zamieszczony na końcu **Słowniczek**, nie musimy chyba wyjaśniać.

Z życzeniami samych miłych konwersacji

*zespół autorów i redaktorów Lingo
wraz z zaprzyjaźnionymi Hiszpankami i Hiszpanami*

Wymowa języka hiszpańskiego jest łatwiejsza dla Polaka, niż wymowa języka polskiego dla Hiszpanów. Większość dźwięków jest bardzo podobna, jednak hiszpański nie wymaga tak wyrazistej artykulacji jak polski, w tym języku mówi się jakby nieco bardziej „od niechcenia”. Trzeba pamiętać, że po hiszpańsku wręcz należy szerzej rozciągać usta wymawiając „e” (choć po polsku brzmi to mało elegancko), oraz nie należy się krępować, że nieco seplenimy wymawiając „s”. Między innymi ten właśnie luz powoduje, że jest to język tak miły dla ucha i dla wielu osób – język tworzący niezwyklej nastrój. Poza tym jest dosłownie kilka zasad, które trzeba pamiętać, aby poprawnie wymawiać słowa po hiszpańsku.

■ **ihola!**

podobnie jak w innych językach romańskich o literze **h** trzeba pamiętać wyłącznie przy pisaniu, w mowie w ogóle się ją po prostu opuszcza (np. **ihola!** – cześć – czyta się jak *ola*, **hombre** – człowiek – *ombre*).

■ **piedad**

d na końcu wyrazu nie wymawia się (np. **piedad** – litość – *pieda*).

W innych miejscach wymawia się jak po polsku, często jednak mniej wyraźnie albo w sposób zbliżony do angielskiego *th* w słowie *this*.

■ **b de burro, v de vaca**

różnica pomiędzy **b** i **v** jest w hiszpańskim taka jak pomiędzy polskim **u** i **ó**.

To znaczy tylko ortograficzna. Dlatego też dzieci nieraz ułatwiają sobie sprawdzanie ortografii pytając, czy w danym słowie jest **b de burro** (jak w słowie **burro** – osioł) czy też **v de vaca** (jak w słowie **vaca** – krowa). Oba dźwięki wymawia się luźno, jak coś pomiędzy polskimi **b** a **w**, a w niektórych przypadkach jak **b**. Wyraźnie artykułowany polski dźwięk **w** w hiszpańskim nie występuje, a dla niektórych Hiszpanów jest trudny do wymówienia.

■ **zorro, cebolla**

Jedynym dźwiękiem w języku hiszpańskim całkowicie nieobecny w języku polskim, jest używany w odmianie używanej w Hiszpanii dźwięk zbliżony do angielskiego bezdźwięcznego *th*, jak w angielskim słowie *tooth*. Dźwięk ten jest ortograficznie zapisywany jako **z** (np. w wyrazie **zorro** – lis) lub jako **c** w połączeniu z **e** lub **i** (np. **cebolla** – cebula i **cine** – kino). W odmianach amerykańskich języka hiszpańskiego dźwięk ten nie występuje, a słowa podane w przykładach wymawia się jako **sorro**, **seboja**, **sine**.

■ **cola**

w innych konfiguracjach **c** wymawia się jak **k** (np. **cola** – ogon – *kola*)

■ cebolla

ll (jak w wspomnianym już słowie *cebolla* – cebula) jest traktowane w słowniku jak oddzielna litera alfabetu i wymawia się jak j.

■ mucho

ch – wymawia się jak bardzo miękkie polskie cz, dźwięk pomiędzy polskim cz a ci, (np. w wyrazie *mucho* – dużo – *mucio*).

■ ija ja!, gente, gitano

dźwięk, który w polskim zapisuje się jako ch, po hiszpańsku jest płytki i twardy, a w pisowni przedstawia się go jako literę **j** (np. w *ija ja!* – *cha cha* – ha ha! gdy się ktoś śmieje), lub **g** w połączeniu z literami **e** lub **i** (np. *gente* – ludzie – *chente*, oraz *gitano* – Cygan – *chitano*)

■ albergue, guinda

g w konfiguracji **gue**, **gui** wymawia się jak polskie g i opuszcza się u, czyli *albergue* – hostel – *alberge*, *guinda* – wiśnia – *ginda*. Bardzo rzadkie są słowa, w których wymawia się „gue” wraz z u lecz i takie istnieją. Wówczas stosuje się literę ü, oznaczającą, że u nie jest opuszczane (np. *cigüëña* – bocian – *sigueñja*).

■ ¿qué quieres?

podobnie jak w przypadku gue i gui wygląda sprawa z **q** wymawianym jak „k”, czyli *¿qué quieres?* – czego chcesz? czytamy jak *ke kieres*. W przeciwieństwie do innych języków, litera q nie występuje w innych konfiguracjach niż przed ue lub ui, a głoska „k” jest w innych przypadkach zapisywana jako **c** (np. *cuaderno* – zeszyt; zob. też wyżej *cola*).

■ niebla

si, **ni** – zawsze wymawia się twardo, to znaczy i oddzielnie od **s** lub **n**, bez zmiękczenia (np. *niebla* – mgła wymawiamy *njebla*, *siento* – czuję – *sjento*, *Polonia* – Polska – *Polonja*).

■ niña

w przeciwieństwie do twardego ni – **ñ** wymawia się miętko, jak polskie ñ (np. *niña* – dziewczyna – *niñja*, *España* – Hiszpania – *españja*).

■ la playa y yo

y wymawia się jak polskie j (*playa* – plaża – *plaja*). Wyjątkiem jest **y** występujące oddzielnie, jako spójnik łączny tłumaczony na polski jako i lub a (*la playa y yo* – plaża i ja – *la plaja i jo*).

■ ¿dónde está mi guitarra?

kto oglądał Kilerów 2–óch nie ma wątpliwości, jak wymawia się hiszpańskie **rr**. A kto nie oglądał... w każdym razie to chyba najbardziej rozpoznawalny dźwięk w języku hiszpańskim, twardy, wyraźny i wibrujący – takie **rr** z temperamentem (np. *guitarra* – gitara – *gitarra*).

■ el restaurante

pojedyncze **r** wymawia się jak po polsku, ale w przeciwieństwie do wszystkich innych dźwięków jest on wyraźniejszy od polskiego odpowiednika, zwłaszcza jeżeli wyraz rozpoczyna się na tę literę. Polacy nieraz wymawiają ten dźwięk tak, że Hiszpanom wydaje się, że to jest l. Tu trzeba się postarać (np. *el restaurante* – restauracja – *el rrestaurante*).

■ mesa del doctor

Większość słów zakończonych na samogłoskę albo n lub s akcentuje się tak jak po polsku, to jest na przedostatnią sylabę (np. *mesa* – stół). Wyrazy zakończone na spółgłoskę inną niż n czy s akcentuje się na ogół na ostatnią sylabę (np. *doctor* – doktor). We wszystkich wyrazach akcentowanych niezgodnie z powyższymi zasadami akcent oznaczony jest graficznie (np. *ángel* – anioł, *música* – muzyka). Zaimki względne w pytaniach i zdaniach wykrzyknikowych piszemy z akcentem graficznym (*¿quién?* – kto?, *¿dónde?* – gdzie?, *¡qué guapa!* – ale ładna).

■ Vaya con Dios

w języku hiszpańskim występują połączenia dwóch samogłosek, zwane dyftonami, w których jedną z nich (i lub e) traktuje się jak spółgłoskę. Wyrazy zawierające takie zbitki podlegają poza tym normalnym zasadom akcentowania, a więc np. słowo *Dios* – Bóg traktuje się jak jednosylabowe i akcent pada na głoskę o – *dios*. W przypadku, gdy samogłoski tworzące dyftong mają być traktowane jak dwie samogłoski (i dwie sylaby), oznacza się to akcentem graficznym (np. *sangría* – wino z owocami).

■ i¿

Zdania pytające i wykrzyknienia są oznaczane nie tylko na końcu, lecz także na początku – odwróconym pytajnikiem lub wykrzyknikiem. Poza tym interpunkcja ma podobne zasady do polskiej.

■ Wyjątki

Od każdej reguły zdarzają się wyjątki, jednak w wymowie hiszpańskiej są one nieliczne i na ogół dotyczą wyrazów obcego pochodzenia. Wyjątkiem jest np. występowanie litery **w**, chyba tylko w rzadko używanym słowie *water* oznaczającym WC i wymawianym *bater*.

1. Najważniejsze zwroty

Las frases más importantes

las frases mas importantes

1.1. Mów śmiało

Co słyszać?	¿ Cómo estás? (jeśli jesteście na ty) <i>komo estas?</i> ¿ Cómo está usted? (jeśli jesteście na pan) <i>komo esta usted?</i>
Cześć	Hola <i>ola</i>
Dzień dobry	Buenos días (rano) <i>blenos dijas,</i> buenas tardes (po południu) <i>blenas tardes,</i> buenas noches (wieczorem) <i>blenas noćes</i>
Do widzenia	Adiós <i>adjos</i>
Do zobaczenia	Hasta luego <i>asta lułego</i>
Dobranoc	Buenas noches <i>blenas noćes</i>
Przepraszam. (przykro mi)	Lo siento. Discúlpeme. <i>lo sjento. diskulpeme</i>
Przepraszam,... (zwracając się do kogoś)	Perdón,... <i>perdon</i>
Nie ma za co.	De nada. <i>de nada</i>
Nie szkodzi.	No hay de qué. <i>no aj de ke</i>
Bardzo pani dziękuję.	Muchas gracias a usted. <i>mućas grasjas a ustet</i>
Z przyjemnością.	Con gusto. <i>kon gusto</i>

Czy mogę?	¿Puedo? <i>piedo?</i>
Chcę pić.	Tengo sed. <i>tengo set</i>
Chciałbym coś zjeść.	Quisiera algo de comer. <i>kisiera algo de komer</i>
Chciałbym odpocząć.	Quisiera descansar. <i>kisiera deskansar</i>
Co można tu zjeść?	¿Qué hay de comer? <i>ke aj de komer?</i>
Czy może mi pan (pani) pomóc?	¿Puede usted ayudarme? <i>puede ustet ayudarme?</i>
Czy mówi pani po angielsku?	¿Habla usted inglés? <i>abla ustet ingles?</i>
Gdzie mogę znaleźć...?	¿Dónde puedo encontrar...? <i>donde piedo enkontrar...?</i>
Jestem głodny.	Tengo hambre. <i>tengo ambre</i>
Jestem śpiący.	Tengo sueño. <i>tengo steño</i>
Jestem zmęczony (-a).	Estoy cansado/cansada. <i>estoj kansado/kansada</i>
Nie jestem bardzo głodny.	No tengo mucha hambre. <i>no tengo muća ambre</i>
Umieram z głodu.	Me muero de hambre. <i>me mlero de ambre</i>
Szukam tego adresu.	Estoy buscando esta dirección. <i>estoj buskando esta direksjon</i>
Gdzie mogę zaparkować?	¿Dónde puedo aparcar? <i>donde piedo aparkar?</i>
Jak dostać się do...?	¿Por dónde se va a...? <i>por donde se ba a...?</i>

Idę do...	<i>Voy a... boj a...</i>
Gdzie znajduje się polska ambasada?	¿Dónde está la embajada polaca? <i>donde esta la embahada polaka?</i>
Może mi pan pomóc?	¿Puede ayudarme? <i>plède ajudarme?</i>
Czy pan wie, czy...?	¿Sabe usted si...? sabe ustet si...?
Zgubiłem (-am) dokumenty.	He perdido mis documentos. <i>e perdido mis documentos</i>
Zgubiłem (-am) się.	Me he perdido. me e perdido
Co pan myśli o...?	¿Qué piensa usted de...? <i>ke piensa ustet de...?</i>
Co to?	¿Qué es eso? ke es eso?
Jest pan pewien?	¿Está seguro? esta seguro?
Jestem pewny, że...	Estoy seguro de que... <i>estoj seguro de ke...</i>
Jak to się nazywa po hiszpańsku?	¿Cómo se llama eso en español? <i>komo se jama eso en español?</i>
Może pan/pani to powtórzyć?	¿Puede repetirlo, por favor? <i>plède repetirlo, por fawor?</i>
Nie mówię dobrze po hiszpańsku.	No hablo bien el español. <i>no ablo bjen el español</i>
Nie rozumiem pana.	No le entiendo. no le entjendo
Nie rozumiem.	No entiendo. no entjendo
Nie słyszę pana dobrze!	¡No le oigo bien! no le ojgo bjen!

Proszę mówić wolniej.	Hable más despacio, por favor. <i>able mas despasio, por favor</i>
Proszę to napisać.	Escríbamelo, por favor. <i>eskribamelo, por favor</i>
Jestem Polakiem/Polką.	Soy polaco/polaca. <i>soj polako/polaka</i>
Mam 30 lat. A pan?	Tengo treinta años. ¿Y usted? <i>tengo trejnta años. i ustet?</i>
Nazywam się...	Me llamo... me jamo...
Oto mój numer telefonu.	Este es mi número de teléfono, por favor. <i>este es mi numero de telefono, por favor</i>
Proszę, oto moja wizytówka.	Aquí tiene mi tarjeta, por favor. <i>aki tjene mi tarheta, por favor</i>
Poproszę o pańskie imię i nazwisko.	Su nombre y apellido, por favor. <i>su nombre i apejido, por favor</i>
Jak się pan (pani) nazywa?	¿Cómo se llama usted? <i>komo se jama ustet?</i>
Ile mamy czasu?	¿Cuánto tiempo tenemos? <i>kłanto tjempo tenemos?</i>
Ile to kosztuje?	¿Cuánto cuesta eso? <i>kłanto kłesta eso?</i>
To za drogie.	Es demasiado caro. <i>es demasjado karo</i>
Może być.	Está bien. <i>esta bjen</i>
Nie ma.	No hay. <i>no aj</i>

Czyja to wina?	¿De quién es la culpa? <i>de kien es la kulpa?</i>
To nie moja wina.	La culpa no es mía. <i>la kulpa no es mija</i>
Nie zgadzam się.	No estoy de acuerdo. <i>no estoj de akterdo</i>
Spieszę się.	Tengo prisa. <i>tengo prisa</i>
Zaraz wracam.	Vuelvo enseguida. <i>blętkwo ensegida</i>
Czy można tu palić?	¿Se puede fumar aquí? <i>se plęde fumar aki?</i>

1.2. Porozmawiaj

- **Perdone, ¿habla usted español?**
perdone, abla ustet español?
Przepraszam, czy pan mówi po hiszpańsku?
- **Desgraciadamente, solo un poquito.**
desgrasjadamente solo un pokito
Niestety, tylko troszeczkę.
- **Pero, ¿entiende cuando hablo?**
pero, entjende kłando ablo?
Ale rozumie pan jak mówię?
- **Sí, entiendo un poco, pero no todo.**
si, entjendo un poko, pero no todo
Tak, rozumiem trochę, ale nie wszystko.

- **Hola, Luis, ¿cómo estás?**
ola, luis, komo estas?
Cześć Luis, jak się masz?
- **Bien, gracias, ¿y tú?**
bjen, grasjas, i tu?
Dobrze, dzięki, a ty?
- **Muy bien, también. Me voy de vacaciones mañana.**
muj bjen, tambjen. me boj de bakasjones mañana
Też dobrze. Jutro wyjeżdżam na wakacje.
- **¡Ay, qué suerte tienes!**
aj, ke serte tjenes!
A to szczęściarz!
-
- **Perdone, ¿dónde están los servicios, por favor?**
perdone, donde estan los serwisjos, por fawor?
Przepraszam, gdzie są toalety?
- **Allí en el fondo, al final del pasillo, los de caballeros están a la izquierda.**
aji, en el fondo, al final del pasijo, los de kabajeros estan a la isquierda
Tam w głębi, na końcu korytarza, męskie są po lewej stronie.
-
- **Es la tercera vez que estoy en España y hablo un poco español.**
es la tersera bes ke estoj en españa i ablo un poko español
Jestem po raz trzeci w Hiszpanii i mówię trochę po hiszpańsku.
- **Pero usted lo habla muy bien, lo entiendo todo.**
pero ustet lo abla muj bjen, lo entjendo todo
Ale mówi pan bardzo dobrze, wszystko rozumiem.

- ***Es usted muy amable, hago todo lo posible, pero es difícil.***
es usted muy amable, ago todo lo posible, pero es difisil
Bardzo pan miły, staram się, ale to trudne.
- ***¿Ha tomado un curso del español?***
a tomado un kurso del español?
Czy chodził pan na kurs hiszpańskiego?
- ***No, estudio solo. Me gusta venir a España, es un país maravilloso.***
no, estudjo solo. me gusta benir a españa, es un país marawiljoso
Nie, uczę się sam. Lubię wracać do Hiszpanii, to cudowny kraj.

1.3. Słówka

bez	<i>sin sin</i>
blisko	<i>cerca serka</i>
być może	<i>quizás kisas</i>
chcę	<i>quiero kiero</i>
chciałbym	<i>quisiera kisiera</i>
chłopiec	<i>el chico el ciko</i>
co (słucham)?	<i>¿cómo? komo?</i>
co?	<i>¿qué? ke?</i>
czekać	<i>esperar esperar</i>
czyj?	<i>¿de quién? de kien?</i>
czynne	<i>abierto abierto</i>
daleko	<i>lejos lehos</i>
dlaczego?	<i>¿por qué? por ke?</i>
dobrze	<i>bien bjen</i>

dobrze (zgoda)	<i>vale bale</i>
drogi	<i>caro karo</i>
duży	<i>grande grande</i>
dziecko	<i>el niño, la niña el niño, la niña</i>
dziękuję	<i>gracias grasjas</i>
dzisiaj	<i>hoy oj</i>
gdzie?	<i>¿dónde? donde?</i>
gorący	<i>caliente kaljente</i>
ile?	<i>¿cuánto? kłanto?</i>
iść, jechać	<i>ir ir</i>
jasne	<i>claro klaro</i>
jutro	<i>mañana mañana</i>
kiedy?	<i>¿cuándo? kłando?</i>
kto?	<i>¿quién? kien?</i>
mały	<i>pequeño pekeño</i>
mieć	<i>tener tener</i>
mniej	<i>menos menos</i>
mówić	<i>hablar ablar</i>
nie	<i>no no</i>
nie mogę	<i>no puedo no ptedo</i>
nie wiem	<i>no sé no se</i>
nieczynne	<i>cerrado serrado</i>
nigdy	<i>nunca nunka</i>
paszport	<i>el pasaporte el pasaporte</i>

podróż	<i>el viaje el biahe</i>
potrzebować	<i>necesitar nesesar</i>
powiedzieć	<i>decir desir</i>
później	<i>más tarde mas tarde</i>
proszę	<i>por favor por fawor</i>
tak	<i>sí si</i>
tam	<i>allí aji</i>
tamtędy	<i>aquel akel</i>
tani	<i>barato barato</i>
ten	<i>éste este</i>
teraz	<i>ahora aora</i>
toaleta	<i>los servicios los serwisjos</i>
to prawda	<i>es verdad es berdat</i>
turystyka	<i>el turismo el turismo</i>
tutaj	<i>aquí aki</i>
wakacje	<i>las vacaciones las bakasjones</i>
wczoraj	<i>ayer ajer</i>
więcej	<i>más mas</i>
wiek	<i>la edad la edat</i>
wracać	<i>volver bolwer</i>
z	<i>con kon</i>
zimny	<i>frío frijo</i>
źle	<i>mal mal</i>
zły	<i>malo malo</i>